

РЕШЕНИЕ

№ 2700

гр. София, 22.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **9978** по описа за **2012** година докладвано от съдия Мадлен Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

С решение от 25.07.2012г. постановено по НАХД 2795/2012г. Софийски районен съд, 108 състав е потвърдил наказателно постановление /НП/ № 23-2304101 от 07.11.2011г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ – С., с което на "М. С. Е. е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева на основание чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/, за нарушение на чл. 200, ал. 1, т.2 от Наредба № 7 от 23 септември 1999г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване във връзка с чл. 261, ал. 1, т. 6 и ал. 3 от Наредба № 16-116 от 8 февруари 2008г. за техническа експлоатация на енергообзавеждането.

Недоволно от решението, санкционираното дружество го обжалва като неправилно, постановено в нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и поради необоснованост. Посочените конкретни пороци на съдебния акт са свързани с твърдения за неправилно приложение на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Касаторът счита, чее налице противоречие между описанието на нарушението и неговата правна квалификация като неизпълнение на задължението за извършване на периодични проверки по чл. 261, ал.1, т. 6 и ал. 3 от Наредба № 16-116 от 8 февруари 2008г. за техническа експлоатация на енергообзавеждането.

Ответникът по касация Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ – С. не се представлява в касационното производство и не ангажира становище по касационната жалба.

Участващият в съдебното производство прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като прецени касационните доводи и извърши проверка на обжалвания съдебен акт съгласно чл. 218 от АПК, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

С атакуваното пред СРС наказателно постановление № 23-2304101 от 07.11.2011г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ – С., на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева на основание чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/, за нарушение на чл. 200, ал. 1, т. 2 от Наредба № 7 от 23 септември 1999г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване във връзка с чл. 261, ал. 1, т. 6 и ал. 3 от Наредба № 16-116 от 8 февруари 2008г. за техническа експлоатация на енергообзавеждането, за деяние, което в обстоятелствената му част е описано по следния начин:

Дружеството в качеството си на работодател по смисъла на §1, т. 1 от ДР на КТ не е извършило измервания на съпротивлението, на заземителите в обекта „Автосервиз“, находящ се в [населено място], [улица]. Нарушението е констатирано на 02.09.2011г. в ДИТСО, където от страна на работодателя не са представени документи, удостоверяващи, че работодателят е извършил цитираните измервания на цитирания обект.

За да потвърди, наложената имуществена санкция СРС е обсъдил доводите на [фирма] е приел от правна страна, че при съставянето на АУАН и издаване на НП не са допуснати твърденията от жалбоподателя съществени нарушения на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, описанието на нарушението е дадено пълно, ясно и точно и не внася неяснота за естеството на деянието, като липсва противоречие между описанието и правната квалификация. По съществуването на спора е приел, че неизпълнението на изискванията на чл. 261, ал. 1, т. 6 и ал. 3 от Наредба № 16-116 вр. чл. 200, ал. 1, т. 2 от Наредба № 7 е доказано от събраните по делото доказателства, поради което дружеството-работодател законосъобразно е санкционирано на основание чл. 413, ал.2 от КТ.

Решението е неправилно, като постановено в нарушение на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН при преценката за законосъобразност относно описанието на нарушението и неговата правна квалификация. Съображенията за това са следните:

Нормата на чл. 413, ал.2 от КТ (ред бр. 58 от 2010г., в сила от 30.07.2010 г.) предвижда административно наказание за работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание - имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., както и административно наказание за виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - глоба в размер от 1000 до 10 000 лева.

В конкретния случай по делото не е спорно обстоятелството, че санкционираното дружество е работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ. Санкционната норма е

бланкетна, поради което изисква във всеки отделен случай административната отговорност да се ангажира за неизпълнение на конкретни изисквания за безопасни и здравословни условия на труд.

С процесното наказателно постановление работодателят е санкциониран за неизпълнение на чл. 200, ал.1, т. 2 от Наредба № 7 от 23 септември 1999г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване във връзка с чл. 261, ал. 1, т. 6 и ал. 3 от Наредба № 16-116 от 8 февруари 2008г. за техническа експлоатация на енергообзавеждането.

По силата на първата норма при проектирането, строежа и експлоатацията на електрически уредби, съоръжения, уреди, инструменти и друго работно оборудване, за което това е необходимо, се спазват изискванията за експлоатацията на енергопотребителите.

Изискванията за техническата експлоатация на заземителните уредби, предназначени за функциониране на електрическите уредби и електропроводи, за защита срещу поражения от електрически ток и за мълниезащита, както и за мерките за защита срещу поражения от електрически ток и видовете проверки и сроковете за тяхното извършване са регламентирани в глава XIII на Наредба № 16-116 от 8 февруари 2008г. за техническа експлоатация на енергообзавеждането.

Нормата на чл. 261, ал.1, т. 6 от цитираната наредба се отнася до периодичните проверки на заземителните уредби, които включват и измерване на съпротивлението на заземителите спрямо земя. Съгласно чл. 261, ал.3 от Наредба № 16-116 от 8 февруари 2008г. за техническа експлоатация на енергообзавеждането сроковете за извършване на периодичните проверки са съгласно проекта на съответната заземителна уредба, но не по-дълги от една година.

От стриктното тълкуване на цитираните правни норми съгласно чл. 46, ал.3 от ЗНА следва, че съставът на нарушението за неизпълнение на изискванията за периодични проверки на заземителните уредби включва освен липса на измерване на съпротивлението на заземителите спрямо земя и периода, в който е осъществено съответното бездействие. /В този смисъл е и решение № 1156/19.02.2013г. на АССГ, IV к.с. по кнад 7066/2012г./. В процесния случай видно от описанието на нарушението липсват каквито и да било фактически установявания относно този признак от състава на нарушението по чл. 261, ал.1, т. 6 и ал. 3 от Наредба № 16-116 от 8 февруари 2008г. за техническа експлоатация на енергообзавеждането. В обстоятелствената част на акта и НП е посочено единствено, че към датата на установяване на нарушението - 02.09.2011г. не са представени документи, удостоверяващи съответните измервания на съпротивлението на заземителите спрямо земя, без да е посочен какъвто и да било период. Нарушението е съществено, тъй като обосновава различни изводи относно правната квалификация на деянието. Липсата на измервания изобщо, респективно липсата на документи за извършени измервания въобще – представлява неизпълнение на изискванията по чл.259 от Наредба № 16-116 от 8 февруари 2008г. за техническа експлоатация на енергообзавеждането, не и на изискванията за извършване на периодични проверки по чл. 261 от същата наредба.

С оглед на изложеното изводите на СРС в обжалваното решение, че описанието на нарушението и неговата правна квалификация съответстват на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са направени при неправилно приложение на закона и налагат отмяна на решението на основание чл. 348, ал.1, т.1 от НПК във връзка с чл. 63, ал.1

от ЗАНН. В това отношение са основателни възраженията в касационната жалба, че от описанието на нарушението не става ясно за неизпълнение на задължението за извършване на периодични проверки на заземителната уредба ли е санкционирано дружеството или за липсата на изобщо каквито и да било документи за измервания.

Следва да се допълни, че при описанието на нарушението, както в АУАН и така и в наказателното постановление липсват фактически установявания относно вида на електрическите уредби и съоръжения, използвани в проверявания обект, което е от значение за приложението на правилата за поддържане в техническа изправност и правилата за безопасна експлоатация, регламентирани в Наредба № 16-116 от 8 февруари 2008г. за техническа експлоатация на енергообзавеждането. Съгласно чл. 2 от същата наредба, предвидените в нея правила и норми се прилагат за електрически уредби и мрежи с напрежение до 220 kV, осветителни уредби, кондензаторни уредби, акумулаторни уредби и други електрически съоръжения, елементи на енергообзавеждането. В случая не е посочено какви са електрическите уредби в обекта, стопанисван от [фирма]. Изложеното е допълнителен аргумент за нарушение по чл. 42, т.4 и чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН при съставянето на акта и издаването на наказателното постановление.

По изложените съображения обжалваното решение следва да бъде отменено и вместо него да се постанови друго, с което наложената на М. Сервиз Е. имуществена санкция да бъде отменена.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, Пети касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 25.07.2012г. на Софийски районен съд, 108 състав, постановено по НАХД 2795/2012г. и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление /НП/ № 23-2304101 от 07.11.2011г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ – С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева на основание чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/, за нарушение на чл. 200, ал. 1, т. 2 от Наредба № 7 от 23 септември 1999г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване във връзка с чл. 261, ал. 1, т. 6 и ал. 3 от Наредба № 16-116 от 8 февруари 2008г. за техническа експлоатация на енергообзавеждането.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.